

FARNÍ NOVINY

Vodňany - Skočice - Bílsko

VÁNOCE 2012 - leden 2013

Milí farníci,

máme před sebou vánoční svátky, které jsou většinou ve znamení jakési radostné nostalgie z narození Spasitele. Zkusme se ale podívat na narození Pána mezi nás z jeho pohledu a hlavně si to aplikujme na současnost, protože náš pohled i postoj vůči němu může být v mnohém podobný jako tenkrát.

Předpokladem pro naše zamyšlení jsou dvě věci:

- Ježíš, se kterým se setkáváme v druhých, protože dle jeho slov je v každém člověku
- Ježíš, se kterým se setkáváme při čtení Písma, protože On je vtělené Slovo

Za tajemstvím Vánoc stojí jeden paradox – Ježíš byl mnoho staletí všemi očekáván, četlo se o něm v synagogách - ale lidé mu stanovili způsob, jak má přijít a jak má působit, co má dělat, jak kázat a jak, jako Král, vládnout v jejich představě obnoveného království. Na tomto smýšlení se ani dnes mnoho nezměnilo – také bychom rádi Spasitele "na svoji míru".

První, co jsem si uvědomil, bylo, že Ježíš byl vlastně nechtěným dítětem již od početí. Jak jinak si vysvětlit chování sv. Josefa, který se "rozhodl propustit svoji manželku Marii pro její těhotenství". V kolika nena-rozených dětech je Ježíš i dnes odmítán. Při početí dítěte jsme zapomněli na tak důležitý fakt, že při něm Bůh s láskou tvoří duši nového člověka, který je mnohokrát zmařen dříve, než spatří světlo světa. A kolikrát je hned v zárodku odmítán ve svém slově, protože je nepohodlné, příliš náročné, "vetřelcem" do naší představy o životě.

V Betlémě pro něho nebylo místo, a tak byl vyhnán na periferii, do chléva. V zájezdním hostinci šlo především o zisk z poutníků a Svatá rodina by žádný zisk nepřinesla, spíše by zabrala místo jiným. Pro kolik lidí není také u nás místa a jsou vyhnáni od našich dveří. Pro kolik z nás je mamon více než vděčnost Pánu za všechno dobro, které nám prokazuje.

Z jeho narození se krátce radovali jenom ti nejvíce opovrhovaní – pastýři. Dnes bychom řekli, že přijal hold od bezdomovců, kteří jsou i v našich

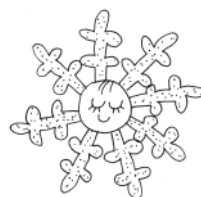
Příloha FN+
**VÁNO NÍ
POHLEDY**

očích na okraji společnosti a vyhnání ze společnosti "slušných lidí". Tak se i dnes rodí Ježíš v srdci podobných lidí, kteří vědí, že vše, co mají, mají od něho a bez něho nemají a nejsou nic a vše očekávají od něho.

Další postavou je král Herodes. Ten se bál, že ho sesadí s trůnu, že přijde o své bohatství, a proto jej nechal zabít, i když, jak víme, se mu to nepodařilo. Ztratil život, který chtěl zachránit. Také my jsme v tom nebezpečí jako Herodes, když odmítáme některé části Písma, která nám chtějí vzít "naše jistoty a bohatství". Takovou představu mají také všichni ti, kdo ho odmítají, protože myslí, že přijdou o své štěstí, když uvěří a přijmou ho do svého života.

A konečně jsme tu my, kteří se nazýváme křesťané. „Do vlastního přišel a vlastní ho nepřijali.“ Mnozí jsme nepochopili dosah a velikost toho, že „všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi“.

Milí přátelé, Ježíš dnes, stejně jako tenkrát, přišel kvůli nám a pro nás. Jakého přijetí se mu dostává? Máme všichni o čem přemýšlet a je třeba mnohé přehodnotit, abychom opravdu a ze srdce mohli zpívat - nám, nám narodil se Kristus Pán.

Váš otec Jiří

Části mše svaté a jejich význam

část II. - Bohoslužba slova

Dnes chceme naslouchat Bohu. Proto si sedneme a s vědomím, že „*nejen chlebem živ je lov k, ale každým slovem vycházejícím z jeho úst*“ nasloucháme Božímu slovu. Sedneme si proto, že si máme uvědomit nutnost se ztišit, soustředit se, rozvažovat. Jsme jako Marie z Betánie, která usedla u nohou svého Pána, a tak se zaposlouchala, že zapoměla na vše ostatní. Tato část mše sv. se nazývá **Bohoslužba slova**.

Při liturgii neposloucháme vyprávění o minulých událostech – ale zde a nyní hovoří živý Bůh. Hovoří o nás a pro nás. Stvořitel hledá kontakt s člověkem. V ráji s námi přátelsky rozmlouval, učinil ho svým partnerem, ale člověk byl nevěrný. Vzdálil se od Boha, zklamal, ale Bůh zůstal věrný. A začal rozhovor spásy. Znovu se snaží s člověkem hovořit. Ale člověk už ztratil tu schopnost, aby v srdci zaslechl tichý Boží hlas. Není toho schopen. Bůh přesto mluví ke svému lidu. Mluví za hromu a blesku z hořící hory. Lid poslouchá s bázni a chvěním. A tehdy starší z Izraele přišli k Mojžíšovi s prosbou – „*P istup k n mu ty a vyslechni všechno, co Hospodin, náš B h, ekne. Ty nám pak vypovíš všechno, co k tob promluví Hospodin, náš B h, a my to vyposlechneme a u iníme.*“ Dt 5,27 Bohu se to zalíbilo. Bůh mluvil ke svému lidu skrze Mojžíše. Dále si vybíral spolupracovníky, aby se skrze lidi uskutečňovaly jeho plány spásy. A tak promlouval k patriarchům, soudcům, prorokům, kněžím. „*Mnohokrát a mnohými zp soby mluvíval B h k otc m ústy prorok .*“ Žd 1,1 Nikdy totiž nebylo vyřčeno proroctví z popudu lidské vůle, ale z popudu Ducha svatého mluvili lidé poslaní od Boha. Bůh nás nenechá v temnotě. „*Je jako svíce, svítící v temném míst , dokud se nerozbe eskne den a jit enka vám nevzejde v srdci.*“ 2 Pt 1,19. Bůh vždycky mluvil prostřednictvím lidí. A pak přišla „plnost času“. V tomto posledním čase k nám promluvil skrze svého Syna. „*On je odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem.*“ Žd 1,3. Ale i Syn Boží mluvil naší prostou lidskou řečí. Přišel a vyjadřoval se naším jazykem. Vidíme tedy, jak Bůh k nám promlouvá skrze obyčejné lidi, nebo skrze lidství věčného Boha. Tak i v liturgii k nám Bůh mluví skrze obyčejné lidi – kněz, lektor, čte slova proroků, slova lidská. A můžeme mít dojem, že to jsou lidé, kteří k nám promlouvají. Ale naše uši víry mohou jasně slyšet slovo Boží. Proto věřící člověk na výzvu „Slyšeli jsme slovo Boží“ odpoví „Bohu díky“ nebo „Chvála Tobě, Kriste“.

Ve svém lidském čase se setkávám s tím, který je věčný. To, co Bůh říkal izraelitům, říká teď tobě, ve tvé životní situaci. A co Ježíš říkal na břehu Genezaretského jezera k zástupům, zní teď ke mně. Ježíš promlouvá z lodi a jeho slovo zní dodnes v církvi. Zní ve slovech evangelia. Slovo pak nesměruje do prázdna a netýká se něčeho obecného... Někdy jsme v pokušení říci: „to by měl slyšet

můj soused, můj manžel“, ale to slovo zní vždycky pro nás. Ve druhé knize Samuelově je poslán prorok Nátan ke králi Davidovi. David zhřešil cizoložstvím a vraždou Uriáše. Nátan přijde a vypráví mu příběh o boháčovi, který ukradl ovci chudákovi. David vzplane spravedlivým hněvem. A tu Nátan říká: „Ty jsi ten muž! Proč ses dopustil, co je zlé v očích Hospodina?“ A teprve teď David uznává svůj hřích a začíná činit pokání. A totéž bychom měli slyšet my v liturgii. Boží slovo je pro mne zapečetěné a nečitelné, dokud nepochopím, že mluví přímo ke mně. Ty jsi ten farizeus, ty jsi ten celník, slepec, apoštol, boháč... ty jsi ten, ke kterému Kristus mluví. Jinak by o nás platilo jeho slovo: „*Nebo obrostlo tukem srdce tohoto lidu, ušima nedoslýchají a o i zav eli, takže nevidí o ima a ušima neslyší, srdcem nepochopí a neobráť se - a já je neuzdravím.*“ Mt 13,15.

První podmínka, abychom mohli dobře prožít bohoslužbu slova, je ochota **stáhnout Boží slovo na sebe**. Dalším předpokladem, který z toho vyrůstá, je **touha po slově živého Boha**. S jakou pozorností vnímáme my Boží slovo? Když lámeme na oltáři eucharistický chléb, tak s velkou pečlivostí se staráme, aby ani kousíček hostie nespadol na zem. A když čteme Boží slovo, když lámeme tento chléb, tak svou nepozorností často necháme toho na zem popadat až příliš mnoho. Můžeme si dát k zamyšlení otázku: co si mohu po mši svaté opakovat ze čtení, z evangelia nebo z promluvy, kterou jsem dnes slyšel?

Není-li přítomen Duch Svatý, marně se namáhá předčítatel. Duch nám dává vnitřní uši, abychom byli schopni slyšet Boží řeč. A tak pro každou bohoslužbu slova potřebujeme minimálně tyto tři předpoklady:

1. Prosit Ducha svatého, aby nás uschoptil přijmout to, co slyšet máme
2. Mít ochotu vztáhnout Boží slovo na sebe
3. Mít po něm touhu spojenou s pozorností

Pak Boží slovo přichází do naší konkrétní situace. Ale vždycky nás Bůh chce vést k něčemu novému. Jeho slovo je výzvou k vykročení, k překročení určité bariéry. Slovo je výzvou, abychom jinak – lépe – viděli svůj život. Jeho slovo nás vede k vytvoření nových vztahů. Někdy nás znepokojuje, jindy povzbuzuje, někdy dodává odvahu, někdy ujišťuje o Boží lásce, jindy očisťuje. Slovo v nás má být živé. „*Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvouseň ; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před oima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.*“ Žd 4,12 - 13. „*Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k uení, k usv d ování, k náprav , k výchov ve spravedlnosti, aby Boží lov k byl náležit p ipraven ke každému dobrému inu.*“ 2 Tm 3,16 – 17. Bůh nás svým slovem chce měnit, přetvářet. Očekává plody. Jeho slovo v nás má být účinné, nechce se vracet zpět bez účinku. Má v sobě moc přetvářet lidské srdce. Toto slovo se do nás chce vtělit. Sami se máme tímto slovem stát.

Mám-li před sebou nějaký obraz, mohu se na něj dívat z dálky – na kompletní obraz, nebo zblízka si prohlídnout nějaký detail. Stejně tak je to i se slovem Božím. Abychom správně pochopili smysl, je třeba vidět každý detail zapojený do celku. Proto při liturgii sice čteme úryvky, ale vždycky jsou sestaveny tak, abychom nezapomněli na celkový pohled. Abychom viděli, jak ten daný úryvek souvisí s dalšími částmi Písma. Abychom viděli, jak je Starý zákon naplněn v Novém, jak obrazy Starého zákona jsou naplněny v Ježíši Kristu. Kdo čte Písmo, a neobjeví Krista, nic nepochopil, protože Kristus je obsažen v liteře slova.

Proto o **nedělích čteme tři čtení a ve všední den dvě čtení**. Ta jsou volena tak, abychom během určitého období přečetli hlavní části Písma. O nedělích se přečtou nejzávažnější části během tříletého cyklu. Poté se čtení opakují.

První čtení je vždy (*krom doby velikono ní*) ze Starého zákona. A první čtení má vždy vztah k evangeliu – ukazuje Starý zákon jako předobraz zákona nového. Ukazuje, jak byl zákon naplněn v Kristu.

Druhé čtení se čte postupně – souvisle. V době adventní, vánoční, postní a velikonoční je pak charakter čtení podřízen celkovému duchu doby. Tedy kdo chodí pravidelně v neděli na mši sv. a poslouchá Boží slovo, seznámí se za 3 roky se všemi podstatnými částmi Bible. Ve všední den se čtou evangelia nezávisle na nedělích a za jeden rok přečteme texty se všemi důležitými událostmi a Ježíšovými slovy.

První čtení ve všední den je rozděleno do dvou cyklů – do dvou let. Tedy podstatné úryvky SZ a listy apoštolů přečteme za dva roky a pak se čtení opakují.

Žalm není další čtení. Je odpovědí na čtení, je modlitbou. Proto by se Žalm měl zpívat a měl by být příležitostí k meditaci nad slyšeným Božím slovem. Jsme vděční za to, že Bůh nás oslovuje, přemýšlíme o jeho slově...

Vrcholem bohoslužby slova je četba **evangelia**. Sám Ježíš je naším učitelem. Úctu ke Kristu a Jeho slovu vyjadřujeme i tím, že povstaneme. I kněz se připravuje. Sklání se před oltářem a prosím: „Očišť mi, Pane, srdce i ústa, abych dobře zvěstoval tvé evangelium“. Pak je výzva, která nás má upozornit, že to sám Pán k nám mluví: „Pán s vámi!“. Děláme malý kříž a můžeme si uvědomit, že jeho slovo chceme přijímat rozumem, vyznávat ho svými ústy a uchovávat v srdci. Víťame hovořícího Krista a vítáme ho „Sláva Tobě, Pane!“, že je to opravdu on, kdo k nám mluví. Po přečtení kněz políbí s úctou knihu evangelia a říká: „Radostná Boží zvěst, ať nás osvobodí od hříchů“. A lid zvolá „Chvála Tobě, Kriste!“ Boží slovo má skutečně osvobozující moc. Dábel prchá před mocí Božího slova. Boží slovo nás očisťuje a osvobozuje.

V neděli je závaznou součástí **homilie** – kněz má slyšené Boží slovo vysvětlit, aktualizovat a rozvést. To je rozdíl od **kázání**, kdy kněz může hovořit na určité téma, které rozvíjí. Ale při nedělní mši sv. máme aktualizovat slyšené Boží slovo. Takovouto strukturu nacházíme již v židovské liturgii. Takto se modlili židé v synagoze. Slyšeli, rozjímali, měli chvíle ticha a odpovídali modlitbou.

Jestliže jsme toto slovo skutečně přijali a jsme připraveni ho žít, pak je krásným vyjádřením tohoto postoje **Vyznání víry**. Říkáme je o nedělích a slavnostech. Shrnuje základní pravdy učení naší víry. Kdo uvěřil, radostně vyznává a chce se podělit o nalezenou pravdu. Kdo se za víru stydí, není jí hoden. Proto vyznáváme. Nejkratší vyznání víry - nejpůvodnější zní: „Ježíš Kristus je Pán“. Ale kromě biblických vyznání, máme taky **vyznání apoštolské**, které má 12 článků víry a při mši někdy používáme **vyznání víry nicejsko-cařihradské**, které bylo zformulováno ve 4. století jako výsledek těchto dvou koncilů, je rozšířením apoštolského vyznání. Při tomto vyznání můžeme vždy obnovit svůj křest – dát najevo, že chceme podle Božího slova žít.

Bohoslužbu slova zakončuje **modlitba věřících – Přímluvy**. Je to prostá a výrazná modlitba. Takto se modlili od počátku. „*Na prvním míst žádám, aby se konaly prosby, modlitby, p ímluvy, dík vzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kte í mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti.*“ 1 Tm 2,1 – 2. Sv. justin uvádí, že na prosby se odpovídalo buď mlčením nebo zvoláním Kyrie eleison. Je to skutečně modlitba věřících. Kněz ji pouze uvádí modlitbou a zakončuje. Prosby má číst jáhen, lektor, nebo někdo z lidu. Prosby mají obsahovat potřeby církve, myslíme na spásu světa, za ty, kdo mají na starosti mír ve světě, modlíme se za ty, kdo jsou v jakékoliv nesnázi, za místní obec. Odpověď na přímluvy není stabilně dána a může se měnit.

Když se podíváme celkově na Bohoslužbu slova, mělo by jít o setkání s Ježíšem v jeho slovu. Nejde o to, abychom si tady něco četli, ale abychom se setkali s živou osobou – Kristem. Po vnější stránce se do značné míry vychází ze židovské liturgie, ale v křesťanství to má nový obsah – je to zmrtvýchvstalý Pán, který žije ve své církvi a stále usvědčuje, povzbuzuje a živí ji svým slovem. Činí to dnes i při každé mši sv.. Můžeme v jistém slova smyslu hovořit o svátosti slova. Ježíš se nám dává, přichází k nám skrze své slovo. To slovo je půda, která v hloubce skrývá pramen a Bůh chce, aby se každý, kdo to slovo slyší, z tohoto pramene napil. Každý z nás by si to slovo měl ze mše sv. odnášet jako poklad ve svém srdci. Jak by to bylo krásné, kdybychom ze mše sv. odcházeli s vědomím: „dnes mi Pán řekl...“ Někdy může pomoci k pochopení a prožití bohoslužby slova, že si nedělní texty alespoň přečteme. Známe lidi, kteří si v sobotu čtení přečtou a tipují, o čem bude farář kázat a pak to srovnávají s tím, co slyšeli.

Nedělní a sváteční bohoslužba je veliký dar. Má toto schéma:

- **1. čtení:** Bůh mluví prostřednictvím dějin Starého zákona nebo dějin církve (doba velikonoční, kdy čteme Skutky apoštolů).
- Odpovědí je **Žalm**
- **2. čtení:** Bůh k nám mluví slovem apoštolů. Pak se připravujeme, abychom slyšeli slova

samotného Krista.

- Zpíváme píseň, nebo Alelujový žalm. Víťame Krista a jeho radostnou zvěst.
- Nasloucháme **evangeliumu** a děkujeme „Chvála Tobě Kriste“, že jsi promluvil.
- V **homilii** kněz toto slovo má vysvětlovat a aktualizovat.
- **Vyznáním víry** dáváme najevo, že jsme slovo skutečně přijali a chceme ho žít.
- **Modlitba věřících** – zakončuje celou bohoslužbu slova.

P evzato z farnosti Rychnov nad Kn žnou, p ipravil otec Ji í

Veršovánek

Má oblíbená báseň J. Skácela, který se patrně nikdy nepovažoval za křesťana, ale myslím si, že dokázal Život číst i o něm psát „mezi řádky“...

J. Skácel - Chvíle

- Za žádnou pravdu na světě.** *Nic nám nedá do srdce takový pokoj...*
- Ale jestli chceš,** *Chci? Umím si najít as, zastavit se, vnímat, naslouchat...*
- za malý pětník ticha.** *Naslouchat lze nejlépe v tichu, uslyšíme pak nejen vlastní srdce...*
- Je chvíle, která púlí krajinu.** *Nalezneme prostor v nás, který pat í jen Bohu a setkávání se s ním...*
- Pokorný okamžik,** *Tomu, který se k nám sklonil a p íšel na zem jako lov k. Narodil se pro naši spásu..*
- kdy někdo za nás dýchá.**

Je za co d kovat, z eho se radovat, za co Pána Boha chválit! Gloria in excelsis Deo!

Požehnané svátky a ten nejv tší váno ní dar p eji. Vnímat, že Ježíš je uprost ed nás a s námi ve své Lásce.

Lenka Ebelová

I Benjamínci do Betléma doputují... (aneb život lidí v Chelčickém domově sv. Linharta)

V táboře pastýřů nedaleko Betléma zůstal té zvláštní noci jen malý Benjamin. Z očí se mu valily slzy. Marně se ho jeho pejsek Goliáš snažil utěšit, strkal mu čenicem do kolen, poštěkával a vrtěl ocasem.

Všichni pastýři do jednoho odešli. Spatřili jakousi zářící postavu, která je vyzvala, aby šli vzdát čest Králi králů, který se právě té noci narodil. Plni vzrušení se za ním rozběhli. Každý mu chtěl dát nějaký dar, alespoň malou píšťalku.

Benjamin byl menší postavy a kulhal. Zůstal v táboře, prý aby někdo hlídal oheň. Ale tolik se mu chtělo plakat. Neudržel by prý s nimi krok. Odmalička měl jednu nohu kratší a slabší. Goliáš mu láskyplně olízl ruku. Vysoko na nebi se jako na černém sametu třpytila obrovská jasná hvězda.

Benjamin už věděl, co udělá. Spolkl slzy, opřel se o hůl, namáhavě vstal a vydal se směrem, který hvězda ukazovala. Dokáže to. I kdyby mu to trvalo sebedéle, nakonec se také pokloní Králi králů, který se té noci narodil.

Ale Benjaminovi se špatně chodilo i ve dne, natož v noci! Hůl mu klouzala po kamení a několikrát upadl, protože šlápl do nějaké prohlubně. Zařal pěsti a belhal se dál. Chtěl dojít k cíli za každou cenu. Jako by mu ta velká hvězda dodávala odvalu. Potkal pastýře, kteří už byli na zpáteční cestě do tábora. Radostně mu vyprávěli, co viděli. Jeden z nich Benjaminovi navrhl, aby se zbytečně neplahočil, že mu setkání vylíčí. Ale Benjamin odpověděl: „Ne, chci ho vidět sám.“

A přestože ho už bolely ruce, energicky se opřel o hůl a šel dál.

Noc se již chýlila ke konci, když dorazil k místu, nad nímž se zastavila hvězda. Byl to jen obyčejný chlív, stejný jako mnoho jiných, ale před vchodem se shromáždil podivný zástup. Stáli tam velbloudi se zdobenými sedly, sloužící v okázalém oblečení... Benjamin doskákával až ke vchodu a nesměle nahlédl dovnitř.

V rohu na slámě uviděl ženu s očima zářícíma něhou, která zaplavovala celou místnost, a v jejím klíně pokojně spalo novorozeně.

Před dítětem se v hluboké úctě tváří k zemi ukláněly tři postavy. Vypadaly vznešeně a tajemně. Když muži povstali, odevzdali nemluvněti dary v nádherných skříňkách. Benjaminovi by se v té chvíli krve nedořezal. Pro samý spěch zapomněl dárek v táboře! Co by děťátku mohl dát? Podíval se na sebe. Byl to chudý chlapec, který kulhal a chodit mohl jen s holí. Ano, hůl! Jistě. Vždyť byla tím nejcennějším, co měl. Dá malému králi svou hůl. Nesměle se k němu blížil. Opřel se rukou o jesličky a podal hůl dítěti. To otevřelo oči a usmálo se. Jeho úsměv naplnil Benjamina radostí. Potom dítě sevřelo pěstičku kolem hole a přitáhlo si ji blíž. Mělo nečekanou sílu. Benjamin hůl překvapením pustil a zavrával. Málem upadl.

Jak se zapotácel, opřel se ve zmatku o jednu i o druhou nohu. Ano, stál pevně i na té noze, která byla od narození slabá a kratší než ta druhá. Byla zdravá! Poskočil, aby si vyzkoušel, jestli se mu noha opravdu uzdravila, a pak se před dítětem vrhl na kolena, políbil ho na tvář a potichoučku pošeptal: „Děkuji Ti...“.

Celou zpáteční cestu běžel tak rychle, že mu Goliáš sotva stačil.

Každý z nás jsme součástí „svých táborů“, domovů, pracovních či školních kolektivů a každý z nás hledáme „své místo na zemi a jeho smysl...“. A také každý z nás si neseme životem „tu svou hůl...“.

Jsem velice ráda, že se bývalé chelčické římskokatolické faře podařilo vdechnout nový smysl a že již dva a půl roku funguje život Chelčického domova sv. Linharta, který byl založen v dubnu 2010 jako středisko Domova sv. Anežky, o.p.s. v Týně n. Vltavou a od 1. 7. 2012 se stal samostatným subjektem jako obecně prospěšná společnost.

Také v Chelčickém domově sv. Linharta, o.p.s. v současnosti devět lidí z Vodňanska a Netolicka, lidí s mentálním, zdravotním a kombinovaným postižením, hledá to pravé své místo při práci, dovednostech či tvořivých aktivitách...

Lidem pracujícím v této sociálně terapeutické skupině se daří úspěšně pracovat s lidmi s postižením, a to s ohledem na jejich schopnosti a možnosti. Vytvářejí tak rodinné ovzduší domova, což je s vděčností přijímáno zejména těmi, kteří se cítí ve svém postižení doma osamoceni. Uživatelé do Chelčického domova sv. Linharta jezdí rádi, těší se na své kamarády i na činnosti, které společně všichni dělají.

Hlavní náplní naší práce je péče o zahradu, práce s keramickou hlínou a s textilem, pomoc při provozu domova (např. úklid) a také pomoc s provozem Památníku Petra Chelčického; při úpravách okolí domova spolupracujeme s obcí Chelčice. Vyrábíme jednoduché předměty, jejichž prodej je také součástí našich příjmů (sezónní dekorace, bylinné sáčky s levandulí, mátou nebo meduňkou, textilní srdíčka a polštářky a různé předměty z keramiky, např. magnety, zápichy do květináčů a na záhony, domovní cedule, svícný, upomínky s anděly atd.). Kromě těchto činností denně cvičíme, nezapomínáme ani na zpívání, výtvarné tvoření, občasně vaření či pečení dobrot, na opakování základních školních znalostí a třeba i na základy společenského chování.

Zkrátka - cesta každého z nás (ať už je to s holí nebo bez ní...) je různě dlouhá, ale vede ke stejnému cíli – k nalezení spokojenosti a radosti tam, kam dojdeme a spočineme... Proto Vám srdečně za celý náš domov sv. Linharta přejeme Vánoce plné pokoje, radostí a nadějí a v nadcházejícím roce 2013 přejeme odvalu přijetí všeho tak, jak má být...

*Za tým uživatel a spolupracovník Chelického domova sv. Linharta, o.p.s.
Mgr. Klára Kavanová Mušková*

Poznámka nejen pod čarou

Nabídku výrobků sociálně terapeutické dílny Chelčického domova sv. Linharta, o.p.s. můžete nalézt na našich webových stránkách www.linhart-chelcice.cz a pokud by některý z Vás, milí čtenáři, chtěl náš domov podpořit jakýmkoli způsobem, píšeme Vám případnou cestu, jak na to:

Podpořit činnost sociálně terapeutické dílny Chelčického domova sv. Linharta, o.p.s. a naše uživatele můžete darem - koupí certifikátu; darujete tím přímou pomoc lidem s mentálním a fyzickým hendikepem. Podpořit naši činnost může každá fyzická či právnická osoba. Den provozu sociálně-terapeutické dílny stojí 3.000 Kč, naše pracoviště je podpořeno z národních a evropských dotací jen částečně a uživatelé za ně neplatí. Každý dárcce má právo se přesvědčit, jak bylo s jeho finančním příspěvkem naloženo. O využití prostředků vedeme pečlivou evidenci, všechny dárcce uvedeme v roční výroční zprávě naší organizace.

Další možnosti podpory naší činnosti:

- koupě výpěstků z naší přírodní zahrady
- koupě výrobků uživatelů a dobrovolníků z naší dílny
- smlouva o reklamě (propagace Vaší firmy v našich prostorách a na našich [www](http://www.linhart-chelcice.cz), informace na příbalových letáčích našich výrobků)
- osobní pomoc zaměstnanců Vaší firmy při pomocných pracích „na naší faře“ (fyzicky náročnější práce na zahradě, řezání dřeva na zimu...)

Nacionálie Chelčického domova sv. Linharta, o.p.s:

Sídlem: Chelčice 1, 389 01 Vodňany

Ředitelka domova: Mgr. Helena Šimurdová, předseda správní rady: Jiří Iral

Telefon: 777741930, e-mail: info@linhart-chelcice.cz, IČ: 28138520, číslo účtu: 246216936/0300

Prezentace na Internetu: www.linhart-chelcice.cz a www.chelcice.cz

Děkujeme všem za podporu našeho chelčického domova.

Jak Bůh spojuje

Jsou dvě města, která prostřednictvím svých zástupců uzavřela partnerství - Vodňany a Zlaté Hory. Leží v rozdílných přírodních podmínkách - Vodňany v krajině spíše mírně zvlněné, Zlaté Hory ve vrchovině severozápadní části Slezska - ale mají i leccos společného. V minulosti nálezy zlata. Pravda, zlatohorská naleziště se nedala srovnat s vodňanskými, byla nesrovnatelně bohatší. V současnosti je však spojuje něco, co by nikoho v začátcích partnerství vůbec nenapadlo. Je to připomínka na široce uznávanou osobnost papeže blahoslaveného Jana Pavla II. Vodňany mají jeho jménem nazvaný městský park a Zlaté Hory mají ve svatyni Panny Marie Pomocné uchovanou kapku jeho krve. Tuto vzácnou relikvii věnoval poutnímu místu krakovský kardinál Stanislaw Dziwisz, osobní tajemník Jana Pavla II. až do jeho smrti. Relikviář byl uložen do zdi poutního chrámu v měsíci září 2012 při slavné mši svaté za účasti kolínského kardinála Joachima Meisnera, hlavního celebranta, ostravsko-opavského biskupa Františka Lobkowice a emeritního opolského arcibiskupa Alfonse Nossola a stovek poutníků z Německa, Polska a České republiky. Historie poutního místa Panny Marie Pomocné (Maria Hilf) je velmi pohnutá. Toto místo přitahovalo poutníky všech zejména okolních národností již od roku 1718 a od té doby se stále zvelebovalo. Komunistická zvůle vykonala své - poutě byly zakázány, areál chátral a v roce 1973 byl srovnán se zemí. Po roce 1990 započala obnova poutního místa - základní kámen byl posvěcen v roce 1990 Janem Pavlem II. na Velehradě a v roce 1995 byl nový kostel vysvěcen. Poutní areál se stále dobudovává.

A tak Bůh prostřednictvím svého služebníka blahoslaveného Jana Pavla II. působí mezi námi, posiluje v nás vědomí lidské sounáležitosti při uznávání individuality každého člověka. Radujme se!

*Marie Horáková, zdroj: Zlatohorsko, Kouzelný kraj poklad , www.zlatehory.cz,
Katolický týdeník . 38/2012, osobní poznání z vysílání TV NOE*

Přečteme Bibli za rok

V Písmu sv. platí slova: „Slovo Boží je živé, mocné.“ (Žid. 4, 12)

Pravdivost tohoto úryvku mohou potvrdit všichni, kdo ve čtení Písma vytrvali, ale i ti, kteří začali a z různých důvodů čtení přerušili.

Bible prostoupila denní a všední život nejen nás, ale i našich předků. Kolik lidové moudrosti, přísloví, folklóru je převzato z Bible a je neseno jejím duchem. Kolik našich velkých umělců, básníků, výtvarníků a hudebních skladatelů bylo inspirováno Biblí.

To vše potvrzuje skutečnost, že Bible si zaslouží náš zájem, a to nejen křesťanů, z důvodů náboženských, ale i lidských, národních a kulturních.

Bylo by hezké, kdybychom se všichni, co vytrvali ve čtení Bible, sešli po novém roce a zamysleli se zpětně nad tím, co nám toto čtení dalo.

Tomáš Kempenský píše: „Cítím, že je mi zapotřebí v tomto životě dvou věcí: Vyznávám, že potřebuji dvojího, pokud žiji v žaláři tohoto těla: totiž pokrmu a světla. Proto jsi mně, slabému, dal své svaté tělo na posílnění duše i těla, a své slovo jsi ustanovil světlem pro mé kroky. Bez těchto dvou darů bych nemohl dobře žít, neboť Boží slovo je světlem mé duše a tvá Svátost je chlebem duchovního života.“

A kdo z farníků číst Písmo sv. nezačal? Začátkem pro něj může být 1. leden 2013. Bude to jistě šťastné vykročení do nového roku.

Marie Polatová

Poděkování

První neděli adventní se v kostele Navštívení Panny Marie ve Skočicích konal koncert za účelem nejen poslechu krásných skladeb, ale hlavně na podporu Dětského centra ARPIDA v Českých Budějovicích. Podle slov jejího ředitele, pana Jiřího Jankovského, byl koncert i náš krásný kostel milým pohlazením na duši. Z dobrovolného vstupného a prodeje věcí od sponzorů se pro ARPIDU vybralo neuvěřitelných 12.160 Kč. Děkujeme za Vaši štědrost a přejeme krásný adventní čas a požehnané Vánoce.

Katka a Jenda Šídlovi

Pozvání na Tříkrálovou sbírku

Vítáme dobrovolníky pro Tříkrálovou sbírku Charity České republiky organizovanou farností Vodňany, Skočice a Bílsko o víkendu 5. a 6. ledna 2013. Svou účastí a příspěvkem pomáháme nejen ve svém okolí, ale i v celé České republice a v cizině. Pomozme svým bližním, kteří nás potřebují, a přinesme jim požehnání do nového roku 2013.

Finanční pomoc, na kterou jsme obdrželi ze sbírky roku 2012 částku 92.431 Kč a zůstatek z roku 2011 ve výši 15.453 Kč, byla směřována podle schváleného záměru takto: příspěvek Hospici sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích 23.000 Kč, volnočasové aktivity dětí a mládeže 13.000 (výlet, letní tábor), přímá pomoc 71.884 Kč šla do 22 rodin (příspěvky na hudební výchovu, letní tábory, stravné, školní akce a podobné aktivity). Všechny finanční prostředky byly vyčerpány. Na tyto tři okruhy pomoci - hospic, volnočasové aktivity zaměřené na zábavu i poznávání a přímá pomoc do rodin i jednotlivcům - požádáme o finanční příspěvek při tříkrálovém koledování i v lednu 2013. Bližší informace ráda podá a vše dobré přeje Marie Horáková, tel. 383 383 638, mobil 731 974 731.

Marie Horáková

MURPHYHO ZÁKONY O CÍRKVI - S HUMOREM DO VLASTNÍCH ŘAD ZASEDACÍ POŘÁDEK V KOSTELÍCH

Murphyho zákon prázdných lavic:

Přední lavice, z níž je nejlépe vidět a slyšet, zpravidla zeje prázdnotou.

Výjimky ze zákona:

Přední lavice nezeje prázdnotou, jelikož v ní trůní:

- místní vzorová rodinka s dětmi
  - kostelnice a ministrant v jedné osobě se zvonečkem
  - potenciální světice farnosti, která se předmodlívá přede mší svatou, po mši svaté i při mši svaté.
- Ba co huř: mnohdy neváhá pronášet s knězem i slova proměňování. Obvyklé poznávací atributy: galerie svatých obrázků rozložená okolo kancionálu, prokládaná devocionáliemi všeho druhu.

Zákon ucpaného vchodu:

Největší koncentrace věřících bývá vzadu v kostele, kde hermeticky ucpávají prostor kolem hlavního vchodu, a na výzvy celebranta, že vpředu je místa dost, zásadně nereagují.

Pastoralistovo vysvětlení ucpaného vchodu:

Někteří věřící se zřejmě zhlédli v jediné kladné postavě celníka z evangelií (viz. Lk 18,9-14) a praktikují poněkud fundamentalisticky jeho následování. Jiní se tlačí vzadu ze strachu, aby na ně nemohlo být vztaženo Ježíšovo varovné slovo o farizejích: „Mají rádi přední místa v synagogách.“ (Mt 23,3)

Dodatek k zákonu:

Vyhledávaná místa jsou pak ještě za sloupy, v postranních kaplích a na kůru za varhanami, zřejmě v duchu hesla z desatera mladého strážce hranic: „Vidět, ale nebýt viděn!“

Pravidlo „1 v 1“:

Zbylé lavice v kostele jsou obsazovány dle následujícího pořádku: v každé z nich se zpočátku usadí pouze jeden člověk, a to tak, aby byl pokud možno co nejvíce vzdálen od ostatních věřících.

Nesporné výhody uspořádání „1 v 1“:

- při pozdravení pokoje není nutno podávat nikomu ruku;
- bratři a sestry v Kristu nemohou člověka rušit v individuálním zažívání mše svaté;
- ve vymírajících farnostech působí kostel opticky jako zcela zaplněný.

Z knihy Murphyho zákony o církvi, Tomáš Marný z Bludovic, Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 2007

Pokračování p íšt

Z liturgického kalendáře

PROSINEC

Ne 16. 12.	3. neděle adventní
So 22. 12.	Výročí posvěcení českobudějovické katedrály
Ne 23. 12.	4. neděle adventní
Po 24. 12.	ŠTĚDRÝ DEN
Út 25. 12.	Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ – zasvěcený svátek
St 26. 12.	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
Čt 27. 12.	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
Pá 28. 12.	Svátek sv. Mlád'átek, mučedníků
Ne 30. 12.	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

LEDEN

Út 1. 1.	Slavnost MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE – zasvěcený svátek
St 2. 1.	Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve

Ne 6. 1.	Slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ – doporučený svátek
Ne 13. 1.	Svátek Křtu Páně
Čt 17. 1.	Památka sv. Antonína, opata
Pá 18. 1.	Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů - začíná týden modliteb za jednotu křesťanů
Ne 20. 1.	2. neděle v mezidobí
Po 21. 1.	Památka sv. Anežky Římské, panny a mučednice
Čt 24. 1.	Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve
Pá 25. 1.	Svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola
So 26. 1.	Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
Ne 27. 1.	3. neděle v mezidobí
Po 28. 1.	Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
Čt 31. 1.	Památka sv. Jana Boska, kněze

Česká křesťanská akademie Vás zve na tradiční vodňanské

SETKÁNÍ U KOLED

Štědrý den 24. prosince od 15:15 hodin na vodňanském náměstí

- společné zpívání koled
- pro zahřátí svařené víno, čaj
- pravé betlémské světlo k odnesení domů
- možnost přispět na charitativní účely

Knižní sloupek

Celý život jsem se učil, a přece jsem propadl František Lukeš

„Z kazatelny jsem m l nadhled a vid l ono velké shromážd ní lidu. Cht l jsem všechny strhnout. A tak jsem užil i dupnutí, abych své vážné slovo ještě

zd raznil. To se mi stalo osudné. Pode mnou se prolomila podlaha kazatelny a já jsem prolet l dol , prost jsem propadl v plném slova smyslu. Ono propadnutí mi sta ilo na celý život, tak bylo nezapomenutelné. Ale snad opravdu ze všeho nejhorší je dupnout si ve vzteku. lov k si myslí, že tím n co dokáže. Ono to nepom že nikdy. A když si hodn dupne, pak propadne. T eba i navždy.“

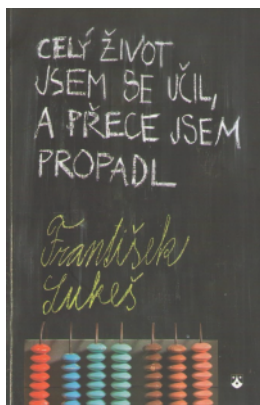
Kniha Celý život jsem se učil, a přece jsem propadl nabízí čtenářům příhody, které otec Lukeš ve svém životě zažil a které doplnil vtipnými postřehy a komentáři. Jeho sbírka zkušeností a poučení ze života předkládaných s podmanivým humorem si klade za cíl inspirovat čtenáře k životu v lásce, která jediná má sílu přemáhat zlobu světa..

brožovaná, 114 s., 129 K , KNA 2012

Andělská škola lásky Eduard Martin

Povídky shromážděné v této knížce volně navazují na „andělskou pentalogii“, která postupně vycházela v Karmelitánském nakladatelství. Spojuje je jednotné téma: různé podoby lásky. Najdeme zde příběhy o lásce milosrdné, o lásce svobodně se obětující, o lásce dětí, lidí mladých i starých. Kniha tak osloví široký čtenářský okruh: lidi různého věku i životního povolání, ty, jejichž život poznamenalo trápení, ale i ty, kteří prožívají chvíle štěstí a radosti. Veselé i smutné povídky se snaží poukázat na svůj přesah jak do života čtenářů, tak do naděje...

brožovaná, 152 s., 139 K , KNA 2012

Je tu přece Ježíšek Eduard Martin

Jsou knížky, které přicházejí jako přátelé. Vcházejí jako usměvaví hosté, potěší, pohladí... Jsme na světě sami? Opuštění? Bezradní? Kdepak...

Knížka Je tu přece Ježíšek upozorňuje na stálou přítomnost lásky, která – nejenom o Vánocích – dokáže oslovovat, umí zbavovat osamělé samoty, opuštěné opuštěnosti a bezradné jejich zmatků. Podobně jako ve svých knížkách příběhů vydávaných v Karmelitánském nakladatelství, i zde chce Eduard Martin spustit vánoční paprsky na naši uspěchanou moderní dobu. Chce vyslat zprávu o tom, jak zázračnou příležitostí může být i zdánlivě nenápadná chvíle lidského života. Celý rok může trvat vánoční nálada, celý rok můžeme rozdávat naději a lásku. I dnes...

brožovaná, 168 s., 149 K , KNA 2012

Šotkoviny

V minulém čísle FN v článku **Z dějin kostela sv. Jana Křtitele ve Vodňanech** vypadl odstavec o posledních opravách kostela. Správně má být umístěn jako 5. odstavec od začátku článku. Omlouváme se autorce i všem čtenářům a doplňujeme alespoň zde.

S díky za pochopení redak ní rada

Zatím naposledy obklopovalo lešení svato-křtitelský kostelík v letech 1999 a 2000. Za finanční podpory z Programu regenerace městských památkových rezervací a zón v ČR své síly a prostředky pro dobré dílo spojily Ministerstvo kultury ČR, město Vodňany a místní farnost. Velká akce zahrnovala např. opravu věže a střechy, sanaci soklu, drenáž kolem celého kostela, klempířské práce aj. Na závěr dostal chrámek nový háv v barvě zelené – v barvě naděje, který vídáme v naší současnosti. V další etapě se plánovalo i restaurování jeho interiéru.

Akce

♦ V pondělí 17. 12., ve středu 19. 12. a v pátek 21. 12. - od 7.30 do 7.45 hodin

Ranní adventní čtvrt hodinka - Rorátní zpívání, slova k zamyšlení, předvánoční zastavení, chrámové ztišení. Pro děti i dospělé. Zvláště vhodné pro děti ze ZŠ Alešova

♦ V sobotu 22. 12. - od 14.00 a od 15.30 hodin
Živý betlém - divadelní ztvárnění biblického příběhu narození Ježíše Krista a zpívání vánočních koled v parku u kulturního domu ve Vodňanech

♦ V pondělí, na Štědrý den, 24. 12. v 15.15
SETKÁNÍ U KOLED na náměstí Svobody ve Vodňanech

♦ V pondělí, na Štědrý den, 24. 12. v 16.00
dětské vánoční představení "**V Betlémě není místo**" v kostele Narození Panny Marie ve Vodňanech

♦ V úterý 25. 12., na Boží hod vánoční, a ve středu 26. 12., na Štěpána, bude od 14.00 do 17.00 **otevřen kostel** Narození Panny Marie **s betlémem** pro veřejnost

♦ V sobotu 5. 1. **Pout' na Lomec** **v rámci Roku víry**, odjezd autobusem v 9.15 od kostela Narození Panny Marie

♦ O víkendu 5. a 6. 1. 2012 **Tříkrálová sbírka** - sraz koledníků na faře ve Vodňanech v sobotu v 8.45 a v neděli ve 12.45

♦ V neděli 13. 1. 2012 po mši sv. **Fatimský den** - korunka k Božimu milosrdenství, růženec, zpověď, litanie v kostele Narození Panny Marie ve Vodňanech

♦ Ve čtvrtek 17. 1. 2012 od 19.00
Přednáška - Návštěva u sester Congregatio Jesu v Kujbyševě na Sibiři v městské galerii ve Vodňanech. Přednáší Mgr. Věra Matoušová, nakladatelka z Putimi. Pořádá Česká křesťanská akademie Vodňany

♦ V sobotu 2. 2. 2012 od 14.00 do 17.00
Dětský maškarní ples ples ve sportovní hale ve Výstavní ulici ve Vodňanech.

♦ V sobotu 2. 2. 2012 od 20.00
XXIII. Křesťanský ples ve sportovní hale ve Výstavní ulici ve Vodňanech.

♦ Ve čtvrtek 14. 2. 2012 od 19.00

Přednáška - Kněží světci – kněží zrádci

Dvě krajní polohy nejen českého kněze v městské galerii ve Vodňanech. Přednáší Mgr. et. Mgr. Tomáš Veber, Th. D., Teologická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Pořádá Česká křesťanská akademie Vodňany

Více na www.muzeumvodnany.cz

Srdečně Vás zveme

na dětské vánoční představení

V Betlémě není místo

které se uskuteční 24. prosince v 16.00 h
v kostele Narození Panny Marie
ve Vodňanech

Zahrají:

Archanděl Gabriel – Natálie Vojtková

Anděl 1 – Anna Kavanová

Anděl 2 – Eliška Woláková

Posel – Matylda Totínová

Maria – Eliška Procházková

Josef – David Prokop

Hospodská – Nikola Novotná

Hospodský – František Mrvík

Aram – Natálie Vojtková

Marek – Oto Čekan

Lukáš – Nikola Svobodová

Ruben – Radek Tremmel

Kašpar – Kateřina Hauserová

Melichar – David Weck

Baltazar – Radek Brabenec

Lomecké vánoční bohoslužby

♦ 24. 12. - Štědrý den - 22.00

♦ 25. 12. - Slavnost Narození Páně - 9.30

♦ 26. 12. - Svátek sv. Štěpána - 9.30

♦ 30. 12. - Svátek Svaté rodiny - 9.30

♦ 1. 1. - Slavnost Matky Boží Panny Marie - 9.30

♦ 5. 1. - Tříkrálová pout' - 10.00

**Pořad bohoslužeb
PROSINEC - LEDEN**

út	Vodňany	8.00
čt	Vodňany DD Vodňany	10.00 17.15
pá	Vodňany	17.15
so	Bílsko Vodňany	16.00 17.15
ne	Vodňany Skočice	8.30 10.30

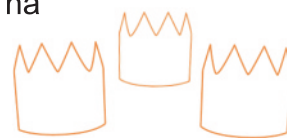
DD - domov důchodců

Vánoční a novoroční bohoslužby

		Vodňany	Skočice	Bílsko
PO - 24. 12.	Štědrý den	16.30	22.00	18.00
ÚT - 25. 12.	Slavnost Narození Páně	8.30	10.30	
ST - 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	8.30	9.30	10.30
ČT - 27. 12.	Svátek sv. Jana	10.00 DD 17.15 (žehnání vína)		
PÁ - 28. 12.	Svátek sv. Mláďátek	17.15		
SO - 29. 12.	Sv. Tomáš Becket	17.15		16.00
NE - 30. 12.	Svátek sv. Rodiny	8.30	10.30	
PO - 31. 12.	Památka papeže sv. Silvestra I.	17.30		
ÚT - 1. 1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie	9.00	11.00	12.00

římskokatolická farnost Bavorov
srdečně zve na

T íkrálový koncert

5. 1. 2013 od 15 hodin
v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Bavorově

Tentokrát v komorním obsazení:

Lenka Ebelová

- varhany, cembalo, slovo s vánoční tematikou

Jiří Votýpka - housle

Darina Vrbová - zpěv

Pavla Ondřichová Trefná - flétna

Barbora Kolísková - zpěv

vstup dobrovolný

**Přejeme Vám požehnané a radostné vánoční svátky
a plnou míru Božích milostí do nového kalendářního roku 2013.**

Redak ní rada

L. Plachtová

Marta Jůnová

Marie Polatová

P. J. Totín

Petr Totín

Marta Mrvíková

Farní noviny - Vodňany, Skočice, Bílsko. Občasník. Číslo IV/6. - vychází 16. 12. 2012. Náklad 200 ks. Vydává farnost Vodňany, Skočice a Bílsko. Adresa: Farní úřad, Alešova 44, 389 01 Vodňany. IČ: 63292882. Redakční rada: farninoviny@googlegroups.com - Petr Totín, Marta Mrvíková, Marie Polatová, Ludmila Plachtová (ilustrace), Marie Jůnová. Registrováno u MK ČR pod číslem MK ČR E 20322.

Náklady na 1 výtisk činí přibližně 5,- Kč. Pro tento účel je zřízena kasička v zadní části vodňanského kostela. Rádi budeme též za vaše písemné a obrazové příspěvky pro další čísla. Můžete je zasílat na mailovou adresu redakční rady nebo vkládat do kasičky. Děkujeme.

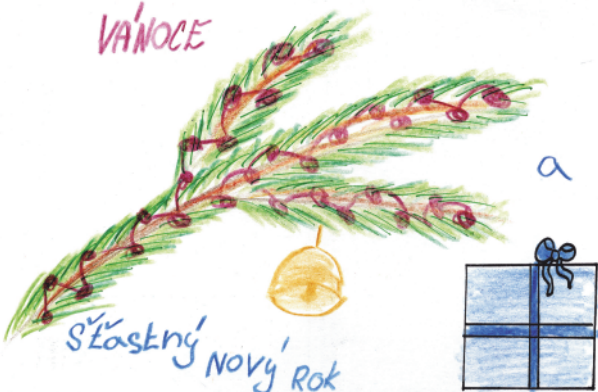
Příští číslo V/1. únor - březen - Doba postní: uzávěrka 12. 1. 2013, vychází 27. 1. 2013.

VESELÉ VÁNOCE

VESELE
VÁNOCE

Vánoce v očích dětí z náboženství ze ZŠ Alešova a ZŠ Bavorovská. Děkujeme.

Kresba: Ludmila Plachtová

Kresba: Ludmila Plachtová

Kresba: Ludmila Plachtová

Kresba: Ludmila Plachtová
